

Література

1. Жилиєва Н. М. Механізм підвищення конкурентоспроможності регіону в умовах глобалізації / Н. М. Жилиєва / Сталій розвиток України. – Київ, 2011. – Вип. 1 (4). – С. 124-129.
2. Мартянов М. П. Структурно-інноваційна модель економічного розвитку регіонів України / М. П. Мартянов // Вісник Київського національного торговельно-економічного університету. – Київ, 2015. – №1(99). – С. 34-45.
3. Валентюк І., Сич Н., Сухенко В. Регіональна інфраструктура: сучасний формат та інструменти розвитку / І. Валентюк, Н. Сич, В. Сухенко // Збірн. наук. праць Національної академії державного управління при Президентові України. – Київ, 2010. – Вип. 1. – С. 148-161.
4. Інфраструктура регіонів України. Пріоритети модернізації: аналітичне дослідження // ГО “Поліський фонд міжнародних та регіональних досліджень”; Фонд імені Фрідріха Еберта. – Київ, 2017. – 108 с.

ПРОБЛЕМИ ОРГАНІЗАЦІЇ ІНФОРМАЦІЙНОГО ПРОЦЕСУ УПРАВЛІННЯ НА ОСНОВІ НОВИХ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

І. М. КЛІМОВИЧ, ст. викл. кафедри економіки та обліку

Харківський торговельно-економічний інститут Київського національного торговельно-економічного університету, м. Харків

Поняття інформаційної системи управління нерозривно пов'язане з поняттям економічної інформації та її матеріальним поданням. Автоматизована інформаційна система – система, що реалізує інформаційні технології у сфері управління за спільної роботи управлінського персоналу і комплексу технічних засобів.

Вирішенням цієї проблеми займалися такі вчені, як М. П. Денисенко, І. П. Босак, В. В. Годін, Р. Манн, І. А. Маркіна, В. І. Ісаков, С. М. Петренко, О. В. Карпенко, Д. Шевчук, В. І. Ткач, М. В. Макарова, Т. Пітерс, М. Є. Рогоза, І. К. Корнеева, М. С. Пушкар, В. Д. Андреев, А. Яругова.

Характерними рисами сучасного етапу функціонування економічної системи є:

- поява нових суб'єктів господарської діяльності;
- зростання інформаційного навантаження на управлінський персонал;
- глобалізація економічної діяльності.

Усі ці чинники актуалізують проблему комплексної автоматизації управлінської діяльності на основі сучасних інформаційних технологій (ІТ) та засобів телекомунікації.

Вирішення цієї проблеми задало нових підходів до автоматизації управлінської діяльності. Ці підходи знаходять висвітлення в концепції ІТ організаційного управління, орієнтованої на активну участь управлінського персоналу в процесі оброблення інформації, що дасть змогу максимально наблизити управлінський персонал до інформаційних ресурсів, а також до

самого процесу розв'язування інформаційно-управлінських задач. Основні принципи ІТ полягають у:

- масовому впровадженні персональну електронно-обчислювальну машину (ПЕОМ) – установленні їх на робочих місцях управлінського персоналу;

- створенні комплексної технології оброблення інформації в умовах використання баз даних, баз знань, мереж електронної обчислюваної машини;

- створенні засобів комп'ютерного моделювання системи оброблення даних із застосуванням банку моделей і банку алгоритмів;

- розробленні засобів спілкування кінцевих користувачів з персональною електронно-обчислювальною машиною на основі ЛРМів, що передбачають наявність експертних систем.

Застосування обчислювальної техніки дало великий ефект у прийнятті одноманітних і типових управлінських рішень, але не вплинуло на такі сфери прийняття рішень в управлінні, як визначення задачі, встановлення мети впровадження рішень, оцінювання результату.

Елементи процесу управління можуть бути автоматизовані тільки в умовах ЛРМів управлінського персоналу. Зближення процесів збирання вхідної інформації, формування, відображення і використання вихідної інформації сприяють впровадженню режиму реального масштабу часу в оброблення інформації.

Управлінський персонал інтегрується в людино-машинній системі оброблення даних як користувач інформаційної системи, виступаючи новій ролі оператора ПЕОМ. При цьому він продовжує здійснювати традиційні контрольно-аналітичні функції прийняття управлінських рішень, але на вищому автоматизованому рівні.

Успіх управління багато в чому залежить від правильної побудови комунікаційного процесу. АРМ управлінського персоналу розглядається в мережі як комунікаційна одиниця, що функціонує одночасно як джерело, передавач, приймач і споживач інформації. За допомогою ресурсів АРМу управлінський персонал розв'язує свої задачі, а по комунікаційних каналах передає інформацію у відповідні інстанції, в тому числі зовнішні. Обґрунтуванням для встановлення комунікації є потреба в інформації. Комунікації дають змогу підвищити якісний склад інформації для управління. Основними концепціями побудови АРМів є:

- децентралізоване оброблення інформації на робочому місці управлінського персоналу;

- створення персональних баз даних;

- створення баз знань;

- створення мереж АРМів;

- інтелектуалізація АРМів.

АРМ управлінського персоналу – це програмно-технічний комплекс, винесений на робоче місце конкретного управлінського працівника, що дає

змогу автоматизувати виконувані ним функції керування в інтерактивному режимі "користувач – ПЕОМ". Основний принцип, закладений в АРМ, – проблемна орієнтація комплексу, тобто орієнтація на розв'язання певного класу задач, об'єднаних загальною технологією оброблення інформації, єдністю режимів роботи й експлуатації.

Кожному класу користувачів відповідає певний тип АРМу, орієнтований на задоволення його функціональних та інформаційних потреб. У ньому основою автоматизації формування і прийняття управлінських рішень є персональні інформаційної системи.

У сучасних умовах великого значення набувають задачі поглибленого економічної аналізу, які дають змогу детально вивчити зміст явищ і процесів, що спостерігаються, виявити закономірності та тенденції економічного і соціального розвитку об'єкта управління.

ПРОСУВАННЯ АНІМАЦІЙНИХ ПОСЛУГ У МЕДІАПРОСТОРІ ЯК НАПРЯМОК ІНТЕНСИФІКАЦІЇ РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКОГО ЗЕЛЕНОГО ТУРИЗМУ В УКРАЇНІ

О. М. КРАВЕЦЬ, ст. викл. кафедри туризму і готельного господарства
*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова, м. Харків*

У ХХІ ст. індустрія сільського туризму стає сектором світового туристського господарства, що найбільш динамічно розвивається.

Під сільським зеленим туризмом розуміють специфічну форму відпочинку в приватних господарствах сільської місцевості з використанням майна та трудових ресурсів особистого селянського, підсобного або фермерського господарства, природно-рекреаційних особливостей місцевості та культурної, історичної та етнографічної спадщини регіону [1].

В європейських постіндустріальних країнах обсяги надання агро-турпослуг майже у 2-4 рази перевищують обсяги зростання готельної бази і курортного сервісу. Поряд з агровиробництвом та лісовим господарством, сільський туризм вважають одним із ключових секторів місцевої економіки, а головну роль у його розвитку відіграє місцева влада [2].

В Україні село тривалий час переважно розглядалося як ресурс для сільгоспвиробництва. Ігнорування питання соціального екологічного, освітнього, культурного, туристського розвитку, спричинило нагальну соціально-економічну та демографічну проблему в сільській місцевості. Спираючись на досвід Польщі, Словаччини, Литви, Латвії, Естонії та низки скандинавських країн, панацеєю для українського села можна вважати реформу місцевого самоврядування – децентралізацію, як процес передачі від вищих до нижчих рівнів адміністративно-управлінської вертикалі повноважень з ухвалення рішень та ресурсів, необхідних для реалізації цих